INVITAȚIE...

FILE DE CARNET

Un amic, avocat și antrenor al studenților la disciplina balonului cu formă de pepene, neavînd tovărășie și fiind „de jurnă" la Complexul Universitar Tei, *m-a luat cu el, într-o dimineață cu soare de Van Gogh și cu cer ultramarin. Nu mai fusesem pe-acolo și am pornit așa într-o doară.*

Surpriză: terase moderne cu umbrele în culori de jucării, holuri răcoroase și odihnitoare cu fotolii, plajă cu dușuri și nisip fin, bărci grațioase lunecînd pe apa verde străjuită de plopi impresionanți, numai buni de filmat. Din loc în loc, malul prezintă mari sălcii pletoase, încercînd cu reverențe adînci temperatura apei. Se juca volei, tenis de masă, se bea bere (deosebit de rece) și se contempla țărmul celălalt, unde se orînduise o natură generoasă, calmă, inspirată.

Arșița rămăsese abandonată îndărătul nostru, departe, aerul era transparent, un vînticel încrețea lacul și întorcea pe-ndelete foile unei cărți uitată pe o peluză. De undeva, tot de pe ape, venea zvon de glasuri tinere.

M-am simțit student și m-am lăsat ușurel într-o barcă. Apele ostenite de soare, aveau culoarea smaragdului, sălciile ne-au dăruit o umbră solemnă, am cunoscut cîteva broaște cu priviri de nestimată, am luat amintire, în „navă", cîțiva melci și un ram de salcie.

Ostenit, cu pielea arsă de soare, în păr cu frunze, în suflet cu tot amurgul de pe ape (cu neputință de descris) am debarcat pe țărmul primitor al „universitarilor". Cîțiva tineri, cu pielea ca a tahitienilor din peliculele tehnicolore, se hîrjoneau, jucau o minge și-aveau un rîs atît de fără grijă, încît am priceput că-și luaseră toate examenele.

La braț cu amicul antrenor, cîntînd ca flăcăii cînd se întorc spre seară din luncă, am părăsit cu regret acest rai lacustru.

Mă gîndesc cu profundă și nefăcută tristețe la unii tineri pe care-i văd, în zilele vacanței, pe asfaltul topit, navetînd între „Patria" și fostul circ. Ei, suferind în pantofi cu clocuri de barză — ele, bietele, cocoțate incomod pe tocuri care se înfundă în trotuar, conversînd, pe arșiță, despre... Mastroiani, baletul pe gheață (cu nume ardeiat), sau înghețata de la „Polar"...

Vă rog din inimă — temerari navigatori ai bulevardelor încinse, cu conversații mai mult sau mai puțin arzătoare — dați fuga la lacuri!

Inotați, bateți mingea, călcați cu talpa goală pe nisip, pe iarbă, săriți în apă, bălăciți-vă, cîntați, plimbați-vă cu barca, fluierați, faceți năzbîtii, lăsați să vă ardă spinarea soarele, culegeți melci și faceți dialoguri cu broaștele și cu apusurile de pe apă! Chiar acum. Face, pe onoarea mea!

I. GRIN

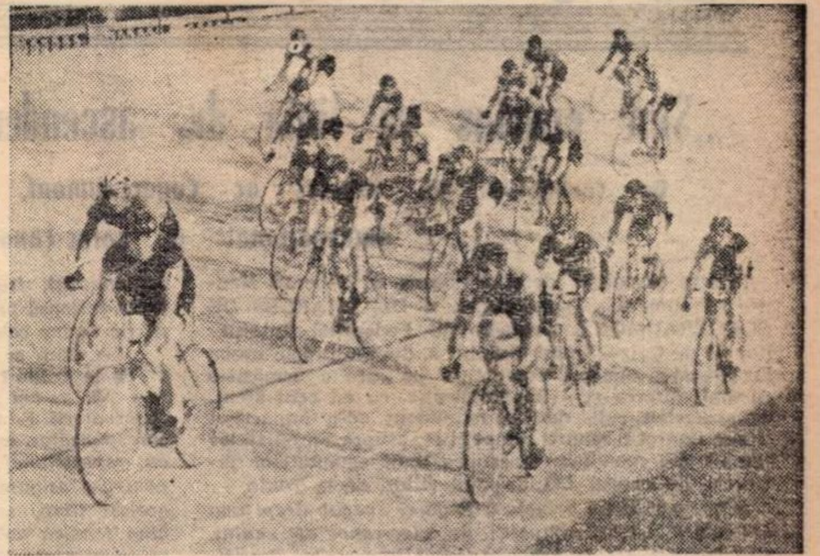
P. S. Unii o să ziceți că nu sînteți încă studenți, că... cutare și cutare — nu-i nimic! E un trenuleț electric, o minune, și un vaporaș șoltic, care vă lasă chiar în gura ștrandului Tei. Dați fuga!

I. G.

CICLISM

Trebuie să perseverăm!

A III-a ediție a concursului internațional de pistă care a avut loc vineri, simbătă și duminică pe velodromul Dinamo din Capitală s-a bucurat de o participare valoroasă. Alături de cei mai buni specialiști romîni au concurat cicliști de valoare din R. D. Germană și R. P. Bulgaria. În ultimele două zile de concurs au fost prezenți și pistarzi ai organizației sportive muncitorești U.I.S.P. Italia. Competiția a însemnat și o bună posibilitate de verificare a stadiului de pregătire în care se află reprezentanții noștri.

Fază din desfășurarea semifondului

Un scurt bilanț arată că pistarzii romîni au realizat două noi recorduri la cursa italiană, un nou record la urmărire pe echipe, un nou record la urmărire individuală și au egalat recordul la viteză seniori. Cu acest prilej cicliștii Constantin Dumitrescu (urmărire individuală: 5:09,8) și Dan Popovici (viteză: 11,5 secunde) au îndeplinit normele olimpice pentru anul 1963. Se cuvine de asemenea subliniat faptul că o serie de pistarzi romîni și-au îmbunătățit performanțele. Aceasta este — dacă se poate spune — partea pozitivă a bilanțului, care scoate în evidență roadele muncii realizate în pregătirea desfășurată în acest an.

Analizînd rezultatele obținute trebuie să arătăm că doar trei dintre ele sînt în măsură să ne arate modul cum sînt îndeplinite obiectivele de pregătire: 4:49,8 la urmărire pe echipe, 5:09,8 la urmărire individuală și 11,5 secunde la viteză. Prima performanță — cea de la echipe — se află la 9,3 secunde de norma olimpică pentru anul 1963 și la 19,8 secunde (!) de aceea pentru anul 1964. Teoretic sînt, desigur, posibilități de îndeplinire a acestui barem, dar practic, acest lucru apare ca foarte dificil. Dintre cei care au evoluat în echipă C. Tudose este slab, iar S. Duță și V. Voloșin inconstanți. Edificatoare în acest sens sînt și rezultatele înregistrate de ei la urmărire individuală: S. Duță 5:18,8 și V. Voloșin 5:20,0. Cu aceste rezultate (cele mai bune dintre cele realizate de cei patru componenți) este greu de prevăzut realizarea de către echipă a timpului foarte tare de 4:30,0.

Timpul lui Constantin Dumitrescu la urmărire individuală este bun. El ar putea să-și îmbunătățească această performanță și să obțină și norma pentru anul 1964 (5:00,0). Se pune însă problema dacă acest ciclist se va pregăti și pentru această probă de velodrom ținînd seamă de faptul că probabil el va concura și la fond. Este adevărat că lucrul nu este imposibil, dar... În plus — după părerea noastră — cu 5:00.0 este foarte greu de prevăzut că se va putea ocupa unul dintre primele 6 locuri la Jocurile Olimpice de la Tokio.

Tînărul nostru vitezist Dan Popovici a realizat 11,5 secunde la viteză în cadrul unei tentative speciale. El a fost lansat de ciclistul bulgar Boncio Novakov. Este știut însă că — conform regulamentului internațional — tentativele trebuie efectuate doar de alergătorul care aspiră la realizarea recordului (fără a fi lansat). De asemenea, el nu trebuie să beneficieze de lansarea de pe ultimul viraj dinaintea intrării în 200 m. Este adevărat că și recordul lui Vasile Oprea a fost realizat în acest fel însă socotim că performanțele obținute după regulamentul nostru făcut „ad-hoc" nu spun prea mult. Nici chiar performanța în sine (pusă ca barem) nu asigură o certă calificare în concursul olimpic. Am avut posibilitatea să-l vedem pe Dan Popovici pierzînd chiar în acest concurs internațional, în fața unor cicliști cu rezultate mai slabe. La această probă se pune în mod acut problema însușirii detaliilor tehnice și tactice, lucru realizabil numai în concursuri de anvergură.

Punînd față în față rezultatele înregistrate de alergătorii din R. D. Germană și R. P. Bulgaria cu cele obținute de reprezentanții noștri reiese clar decalajul valoric existent: 1:09,7 (Kluncker la 1000 m cu start de pe loc) — 1:12.8 (Vasile Burlacu) 4:33,7 (R. D. Germană la urmărire pe echipe) — 4:49.8 (R. P. Romînă); 5:04,4 (Staps la urmărire individuală — 5:09,8 (C. Dumitrescu); 5 victorii la viteză (B. Novakov — R. P. Bulgaria) — o victorie (Dan Popovici). Fără îndoială că noi ne vom îmbunătăți performanțele, dar nici cicliștii din R. D. Germană și R. P. Bulgaria nu vor sta pe loc. Și să nu uităm că la Jocurile Olimpice de la Tokio aceștia nu vor fi singurii noștri adversari!

Această sumară analiză nu trebuie să ducă la concluzii pesimiste. Este normal că într-un an nu putem reface ceea ce am pierdut în 10. Antrenorii N. Oțeleanu, Iulian Gociman, Ștefan Lamîndroiu și ceilalți au însă datoria să muncească cu aceeași tragere de inimă pentru progresul ciclismului nostru de pistă. Este posibil ca pregătirea efectuată să ducă într-un viitor apropiat (poate chiar în sezonul 1964) la rezultate bune care să ne permită să ne măsurăm forțele cu cicliști de renume în arena mondială. Avem cîteva talente, printre care și Vasile Burlacu, capabile să răstoarne toate calculele. Trebuie deci să perseverăm, să punem toate forțele și toată capacitatea în slujba progresului ciclismului nostru de pistă. Antrenamentele trebuie să cuprindă cele mai noi metode, tot ce a cucerit pînă în momentul de față tehnica modernă. Și roadele nu vor întîrzia să se arate.

HRISTACHE NAUM

CAIAC-CANOE

„Regata Snagov" confirmă speranțele noastre

Igor Lipalit și Alexe Dumitru, învingători în cursa de canoe dublu pe 1 000 m
Foto: Gh. Rusu-Sirianu

(Urmare din pag. 1)

cerit acum doi ani la Poznan. Dintre ceilalți caiaciști, subliniem comportarea lui Ștefan Pocora (victorios în singura probă de fond pe care am cîștigat-o la caiac și component al ștafetei), Artimov și Conțolenco (componenți ai echipajului învingător la proba de 4 pe 1000 m), M. Anastasescu (locul doi, împreună cu Vernescu la 500 m) precum și a caiacistelor Hilde Lauer, Nela Sideri și Elena Lipalit.

Merită subliniată în mod special victoria formației noastre de ștafetă, care a întrecut echipa germană în care figurau doi din componenții ștafetei campioană olimpică la J.O. de la Roma.

La canoe, întrecerile au fost dominate autoritar de reprezentanții noștri. Din cele 4 probe, ei au cîștigat 3! La viteză, am înregistrat cu satisfacție reapariția pe primul plan a fostului campion olimpic, mondial și european Simion Ismailciuc care — la vîrsta de 33 de ani și cu toate că n-a putut participa în mod regulat la pregătire din cauza examenelor — a cîștigat o pasionantă finală de 1000 m, cu un finiș impresionant, după ce făcuse o bună cursă tactică. La canoe dublu viteză, formația Alexe Dumitru-Igor Lipalit s-a impus în fața cuplului Ichim Lipalit-I. Calinov, învingător — la rîndul său — în proba de fond. Destul de departe de valoarea care i-a permis să cîștige titlul european, dublul Iacovici-Sidorov trebuie să lucreze mai mult, locurile 4 și 6 ocupate simbătă și duminică fiind cu totul nesatisfăcătoare față de posibilitățile acestui echipaj.

E NECESARĂ MAI MULTĂ COLABORARE

Repetăm, Regata Snagov a fost un real succes pentru sportivii noștri. Credem însă că o mai strînsă colaborare între antrenorii Radu Huțan și N. Navasart poate duce la rezultate și mai bune, la prezentarea în competiții internaționale a unor *echipaje reprezentative* care să ne dea dreptul să aspirăm la rezultate mereu mai bune. Nu credem că se mai poate merge, pe viitor, pe linia adoptată cu ocazia Regatei Snagov, la care echipajele noastre n-au fost cu adevărat echipaje reprezentative ci echipaje ale cluburilor Steaua sau Dinamo, pregătite fiecare de antrenorul respectiv. De altfel, credem că nu numai în privința alcătuirii echipelor ci și în ceea ce privește munca de pregătire trebuie să existe mai multă colaborare în cadrul lotului național și olimpic de caiac-canoe. Lucrul separat, de o parte dinamoviștii sub conducerea lui Radu Huțan și de alta „steliștii" sub cea a lui N. Navasart, nu mai poate continua. Pregătirea olimpică este o problemă mult prea serioasă pentru ca curmarea unei stări de fapt necorespunzătoare, nesănătoase, să nu se impună de urgență.

POPICE

C.F.R. București a recîștigat titlul de campioană la fete

Organizarea finalei campionatului republican feminin la Reșița a bucurat nespus de mult pe iubitorii jocului de popice din orașul de pe malurile Bîrzavei. Simbătă și duminică, ei au umplut pînă la refuz arena Olimpia iar inimoșii activiști locali s-au străduit — și au reușit — să fie organizatori ingenioși, asigurînd condițiuni excelente desfășurării competiției.

La „startul" ultimelor întreceri au fost prezente șase echipe: *C.F.R. București, Voința Ploiești, Voința Cluj, C.S.M. Reșița, Voința Tg. Mureș și Voința Constanța,* care timp de aproape un an de zile au mers din victorie în victorie. Bucureștencele nu au cunoscut înfrîngerea nici la Reșița, reușind astfel să recîștige titlul pierdut anul trecut. Victoria lor era așteptată deoarece ele aveau formația cea mai valoroasă: patru maestre ale sportului și două membre ale lotului republican. În plus, le recomandau rezultatele foarte bune înregistrate în etapele premergătoare finalei pe țară. Și, totuși, dacă *Florica Lăpușan,* ultimul schimb al echipei feroviare, nu era în formă de „zile mari", am fi asistat la o surpriză. Pentru a întări afirmația noastră este suficient să redăm evoluția clasamentului la ultimele trei schimburi. *După schimbul patru:* 1. C.F.R. București; 2. Voința Constanța; 3. Voința Tg. Mureș; 4. C.S.M. Reșița; 5 Voința Ploiești; 6. Voința Cluj. *După schimbul cinci:* 1. C.S.M. Reșița; 2. C.F.R. București; 3. Voința Tg. Mureș; 4. Voința Cluj; 5. Voința Constanța; 6. Voința Ploiești. *După ultimul schimb:* 1. C.F.R. BUCUREȘTI 2301 P.D.; 2 C.S.M. Reșița 2259 p.d.; 3. Voința Cluj 2256 p.d; 4. Voința Tg. Mureș 2242 p.d.; 5. Voința Ploiești 2236 p.d.; 6. Voința Constanța 2206 p.d.

După cum se vede, clasamentul a fost în continuă modificare, echipa învingătoare fiind desemnată la ultimul schimb. Antrenorul formației C.F.R. București, *Iancu Burduloiu,* a folosit următoarea echipă: *Aurelia Nicolaescu (365 p.d.); Tinca Balaban (374 p.d.); Valeria Amzulatu (371 p.d.); Elena Lupescu (396 p.d.); Cornelia Moldoveanu (372 p.d.) și Florica Lăpușan (423 p.d.).*

Dintre celelalte competitoare merită a fi subliniată comportarea formațiilor C.S.M. Reșița și Voința Ploiești, debutante în finala pe țară. Prima a depășit adversare experimentate, ocupînd locul secund. În schimb, campioana republicană de anul trecut, Voința Constanța, a evoluat surprinzător de slab, fiind întrecută de toate echipele.

Arbitrul principal, *Lambru Bejan* (București), ajutat de *A. Damian* (Timișoara), *A. Mencu, Gh. Floruț* și *I. Brebenar* (Reșița), a condus cu competență întrecerile.

TR. IOANIȚESCU

Centru de baschet pentru copii

Clubul sportiv „Steaua" organizează un centru de baschet pentru copiii născuți în anii 1948, 1949 și 1950.

Inscrierile se primesc în fiecare marți și joi, orele 8,30—10,30 și 17,30—19,30 la baza sportivă „Steaua" din bd. Ghencea, (capătul tramvaielor 3, 8 și 11).